

Sygn. akt IX U 1376/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania G. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek odwołania G. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

- z dnia 13 lipca 2017r. r. Znak (...) dotyczącej rozliczenia emerytury

z osiągniętym przychodem za 2014 rok

- z dnia 13 lipca 2017r. r. Znak (...) dotyczącej rozliczenia emerytury

z osiągniętym przychodem za 2015 rok

- z dnia 13 lipca 2017r. r. Znak (...) dotyczącej rozliczenia emerytury

z osiągniętym przychodem za 2016 rok

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 1376/17

UZASADNIENIE

Trzema decyzjami z dnia 13.07.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. zobowiązał ubezpieczonego G. J. (J.) do zwrotu nienależnie pobranej emerytury za lata 2014, 2015 i 2016 w związku z osiągnięciem przychodu w kwocie przekraczającej wyższą graniczną kwotę przychodu ustaloną dla tych lat.

Ubezpieczony odwołał się od powyższych decyzji i wniósł o ich zmianę poprzez zwolnienie od obowiązku zwrotu wypłaconego świadczenia podnosząc, iż osiągnięty przez niego przychód w spornych latach nie przekroczył 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Wskazał ponadto, iż organ rentowy nie przedstawił jakichkolwiek dowodów na okoliczność, że ubezpieczony był pouczony o braku prawa do pobierania emerytury, a także, że odsetki ustawowe powinny zostać naliczane dopiero od daty doręczenia decyzji zobowiązującej do zwrotu świadczeń.

Oddział ZUS w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie wobec okoliczności powoływanych w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 17.12.2004r. jest uprawniony do górniczej emerytury.

W okresach od 06.09.2007r. do 31.12.2009r., od 02.08.2010r. do 16.04.2012r. i od 30.07.2012r. do 19.09.2016r. ubezpieczony był zatrudniony na terenie Holandii i uzyskał z tego tytułu przychód w wysokości:

- 2014r. w kwocie 87.211,45zł (21.043 euro)
- 2015r. w kwocie 81.951,17zł (19.736 euro)
- 2016r. w kwocie 87.768,17 zł (19.964 euro)

Osiągnięty w tych latach przychód przekroczył wyższą kwotę graniczną przychodu:

- 2014r. o kwotę 28.112,45 zł
- 2015r. o kwotę 20.831,27 zł
- 2016r. o kwotę 24.525,63 zł.

Ubezpieczony nie przedkładał w ZUS-ie informacji o uzyskanych przychodach . Był przekonany, że emerytura przysługuje mu bez względu na dochody. Korespondencję z ZUS-u odbierała jego córka, która następnie przesyłał mu ją do Holandii drogą mailową. Kiedy otrzymywał od córki decyzje nie zawsze czytał pouczenia zamieszczone na odwrocie decyzji.

O konieczności rozliczania dochodu dowiedział się dopiero, kiedy ZUS zawiesił mu emeryturę pod koniec 2016r.

Informację o zatrudnieniu ubezpieczonego na terenie Holandii oraz o wysokości uzyskiwanego przez niego z tego tytułu dochodu organ rentowy uzyskał z ZUS I Oddziału w W. Wydziału (...) Umów Międzynarodowych.

Wobec powyższego ZUS wydał zaskarżone decyzje z dnia 13.07.2017r. zobowiązujące ubezpieczonego do zwrotu emerytury w wysokości:

- za 2014r. - 48.604,70 zł wraz z odsetkami za okres od 16.01.2014r. do 13.07.2017r. w wysokości 12.203,78zł – razem 60.808,48 zł
- za 2015r. – 49.092,60zł wraz z odsetkami za okres od 16.01.2015r. do 13.07.2017r. w wysokości 7.240,01zł – razem 56.332,61zł.

- za 2016r. – 49.262,90zł

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego oraz zeznań ubezpieczonego (k.25-25 a.s.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.104 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r. poz.887 ze zm.) prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego.

Jednocześnie jak stanowi art.104 ust.1ust.2 za działalność podlegającą obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust.1 uważa się zatrudnienie lub inną pracę zarobkową, albo prowadzenie pozarolniczej działalności.

W myśl art. 104 ust. 7-8 powołanej ustawy w razie osiągnięcia przychodu w kwocie wyższej niż 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy i renty rodzinnej ulega zawieszeniu. Natomiast w przypadku osiągnięcia przychodu w wysokości przekraczającej 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, nie więcej jednak niż 130% tej kwoty, świadczenie ulega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia, nie większą jednak niż podlegająca podwyższeniu w terminach kolejnych waloryzacji kwota maksymalnego zmniejszenia obowiązującą w dniu 31.12.1998r. w wysokości 24 % kwoty bazowej dla emerytury.

Ponadto zgodnie z art. 138 ust.1 i 2 powołanej powyżej ustawy osoba, która nienależnie pobrała świadczenia jest zobowiązana do ich zwrotu. Przy czym za nienależnie pobrane świadczenie uważa się świadczenie wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń, albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania, bądź też świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów, albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd przez osobę pobierającą świadczenia.

Z treści powyższego przepisu jednoznacznie wynika, że osoba pobierająca świadczenie musiała być pouczona o braku prawa do jego pobrania.

Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy Sąd uznał, iż zaskarżone decyzje zobowiązujące ubezpieczonego do zwrotu emerytury za lata 2014-2016 są prawidłowe.

Nie ulega wątpliwości w powyższej sprawie, że ubezpieczony został prawidłowo pouczony o wpływie osiąganego przychodu na prawo do świadczenia oraz jego wysokość, bowiem pouczenie stosownej treści zostało zawarte na odwrocie decyzji przyznającej prawo do emerytury oraz na kolejnych wydawanych w sprawie jego emerytury decyzjach.

Ubezpieczony w odwołaniu nie kwestionował wysokości osiągniętego przychodu, a jedynie przeliczenie według kursu waluty euro. Nie ulega jednak wątpliwości, że wartość przychodu została ustalona przez organ rentowy prawidłowo zgodnie z kursem waluty euro na dzień 31 grudnia danego roku.

Bezzasadne są również zarzuty dotyczące okresu naliczenia odsetek w sytuacji gdy, do wypłaty nienależnego świadczenia za każdy rok objęty zaskarżonymi decyzjami doszło z winy ubezpieczonego, który pomimo takiego obowiązku, nie powiadomił ZUS o podjęciu zatrudnienia i przez okres kolejnych lat, po zakończeniu każdego z okresów rozliczeniowych nie informował organu rentowego wysokości osiągniętego dochodu.

Mając powyższe na uwadze Sąd mocy art. 477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonej nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia